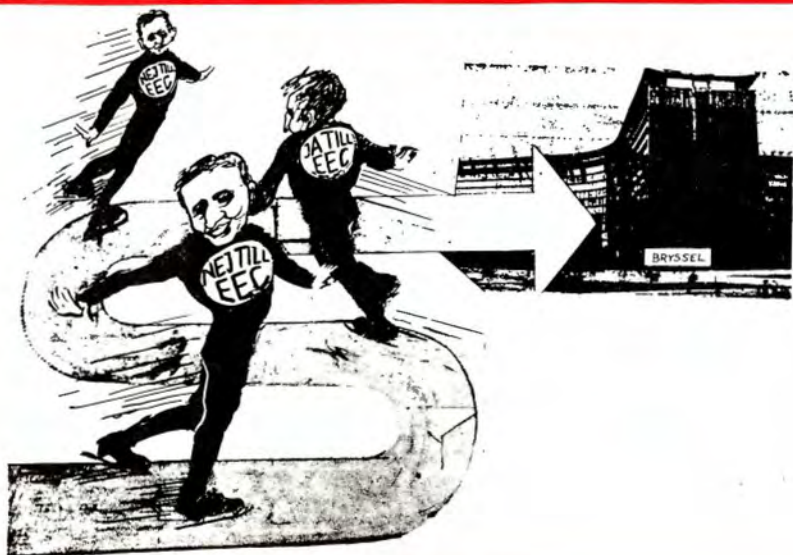

Skall
SYERIGE
göras till
EEC-land
genom en kupp

?

Utarbetad av KFML

TRYCKLUND OFFSET, UPPSALA 1972

FÖRORD

Regeringen förhandlar nu i Bryssel. Om ett avtal som ska bli klart i sommar och träda i kraft 1 januari 1973. Ett "utvecklingsbart frihandelsavtal" som gör Sverige till EEC-land.

Det är alltså bråttom. Vi måste nu sätta alla klutar till för att stoppa detta avtal.

Därför har Kommunistiska Förbundet Marxist-Leninisterna (KFML) utarbetat denna broschyr.

Den definitiva avtalstexten har ännu inte gjorts offentlig. Men trots det finns det material som klart visar vad "frihandelsavtalet" kommer att innebära för det svenska folket. Vi återkommer med en utförlig analys när avtalstexten offentliggjorts.

Texten är i denna nya upplaga oförändrad.

Kommunistiska Förbundet Marxist-Leninisterna

www.pdf-arkivet.no/eec/ (2022)

VAD HÄNDER I EEC - FRÅGAN ?

Regeringen förbereder ett s. k. frihandelsavtal som ett första steg på väg till EEC -anslutning

Ska Sverige ingå i det av de europeiska monopolföretagen kontrollerade EEC eller ska vi slå vakt om våra möjligheter att själva bestämma över våra angelägenheter? Så är frågan ställd.

Visst pågår det en debatt i EEC-frågan. Mellan Arbetsgi-
varföreningen och Industriförbundet å den ena sidan och re-
geringen å den andra. Men denna diskussion är en skende-
batt som inte rör kärnpunkten i frihandelsavtalets och EEC:s
konsekvenser för de svenska löntagarna. Egentligen är stor-
finansens nöjd med regeringens politik. Helst skulle de vilja
ha fullt medlemskap på en gång. Men de inser, att de inte
kan få med opinionen på det. De accepterar därför regering-
ens smartare taktik; successiv anslutning med frihandelsav-
talet som första steg. I tidningarnas diskussioner nämns
knappast ens att detta "frihandelsavtal" ska underställas
höstriktsdagen för beslut och träda i kraft redan 1 januari
1973.

I Norge, Danmark och Schweiz ska det hållas folkomröst-
ningar om de avtal dessa länders regeringar förhandlat sig
fram till.

Vi måste också få möjlighet att ta ställning till avtalet ge-
nom folkomröstning.

Men här i landet diskuteras knappast ens en gång att avtalet ska träffas. Än mindre vad det ska innehålla. Och att folket ska få tillfälle att ta ställning till avtalet är det inte tal om. Detta skryter t. o. m. handelsministern om då han träffar "näringslivets pampar".

"Feldt tyckte inte att svensk industri kunde klaga över att den är sämre ställd beträffande osäkerheten om anknnytning till EEC än exempelvis dansk och norsk industri....

- Vi behöver ingen fem sjättedels majoritet i riksdagen för anknnytning, Vi ska inte ha någon folkomröstning som i Danmark och Norge och Schweiz... Den politiska kontrollen över läget är bättre i Sverige än i de flesta andra länder."

(DN 30/10 1971)

Feldt tycker alltså att läget är bättre, då folket inte ska få något att säga till om.

Varför denna ljusskygghet?

Varför törs inte regeringen låta det svenska folket ta ställning till förhandlingarnas resultat?

Svaret får vi om vi studerar vad detta "oskyldiga" frihandelsavtal går ut på.

ETT MÄRKLIGT FRIHANDELSAVTAL

I diskussionen utmålas "frihandelsavtalet" som endast ett handelsavtal om tullar och andra handelsvillkor mellan Sverige och EEC.

Men regeringens egna förhandlingsdokument talar ett annat språk:

- I regeringens memorandum till EEC av den 6 september 1971 fastställs regeringens syfte vara att uppnå "nära, omfattande och varaktiga förbindelser" med EEC.

- Avtalet ska ha en "utvecklingsbar karaktär så att samarbetet successivt kan vidgas och fördjupas".
- Avtalet ska "täcka andra betydelsefulla områden än tullar och handelsregleringar".

Vilka vanliga handelsavtal brukar innehålla paragrafer om "nära, omfattande och varaktiga förbindelser"?

I vilka vanliga handelsavtal brukar samarbete om "andra betydelsefulla områden" ingå?

Faktum är, att regeringens egna ord avslöjar, att det "frihandelsavtal" som det ska förhandlas om i Bryssel är något helt annat än ett vanligt handelsavtal.

VAD INNEBÄR DÅ AVTALET?

1. Regeringen skriver i sitt memorandum att "avtalet ska vila på stabil och varaktig grund", det ska vara "utvecklingsbart" och Palme själv säger i riksdagen den 2/12 1971: "Vi vill alltså se den överenskommelse vi nu kan nå fram till som ett första steg mot ett närmare samarbete med EEC."

Detta visar, att om bara regeringen får till stånd detta "frihandelsavtal" så kommer den att gå vidare in i EEC.

2. Regeringen har förklarat att Sverige är berett att acceptera "gemensam yttre tullmur" med EEC. Regeringen har också förbundit sig att tillämpa samma handelspolitik gentemot tredje part. Detta innebär t. ex. att Sverige måste följa handelsbojkotter mot länder som bojkottas av EEC. Detta skulle kunna inträffa om ett u-land nationaliserar EEC-industrier. Och omvänt kan inte Sverige bestämma om bojkotter (t. ex. av Sydafrika, Rhodesia) om inte EEC är med på detta. Av den starka handelspolitiska bindningen följer naturligtvis också en utrikespolitisk bindning. Sedan må regeringen tala hur mycket den vill om "neutralitet". Accepterandet av den gemensamma yttre handelspolitiken innebär att regeringen avsvurit Sverige rätten att föra en självständig handelspolitik.

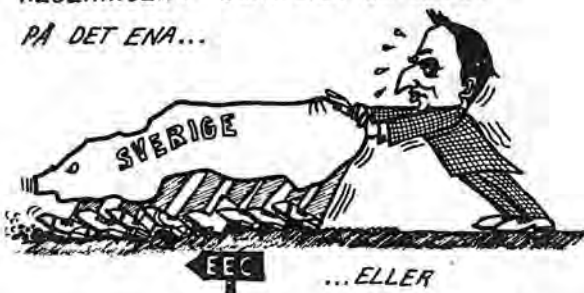
3. "Sverige fäster stort avseende vid att få tillfälle till att i lämpliga former delta i gemenskapens samarbete på sådana områden som industripolitik, teknisk forskningspolitik, energipolitik och miljöpolitik" (Regeringens memorandum av den 6 september 1971)

Vad menar regeringen med "samarbete" med EEC på dessa områden? På vems villkor kan ett sådant "samarbete" tänkas ske? Naturligtvis blir det på EEC:s. Och vad dessa villkor innebär ska strax framgå.

Ett sådant "samarbete" öppnar vägen för en svensk anpassning till den industripolitik, "miljö"politik etc som EEC bedriver och som beskrivs i det följande.

Slutsatsen av detta kan därför bli endast en: Regeringen är beredd att på väsentliga områden uppge Sveriges nationella självständighet till förmån för EEC. Sedan "fri"handelsavtalet väl trätt i kraft kommer regeringen och monopolkapitalet att ta detta avtal som förevändning för en ännu närmare anslutning till EEC.

REGERINGEN: EUROPEISK GEMENSKAP
PÅ DET ENA...

...ELLER
ANDRA SÄTTET!

MÅLET - FULLT MEDLEMSSKAP

Den svenska socialdemokratiska regeringen har gjort många vändningar i EEC-frågan.

1961: uteslöt dåvarande statsminister Erlander i det s. k. Metalltalet "för närvarande" medlemskap i EEC.

1967: inlämnade regeringen en "öppen" ansökan till EEC. Regeringen önskade "för sin del icke utesluta några av de i Romavtalet förutsedda formerna för anslutning". Fullt medlemskap nämndes som en realistisk möjlighet.

1970: handelsminister Feldt lämnade en deklaration till EEC:s ministerråd. Regeringen ville ha "omfattande, nära och varaktiga förbindelser", men ville skjuta överläggningarna om anslutningsformen på framtiden.

1971: i mars sa regeringen att den för närvarande inte kan tänka sig medlemskap eller associering. Den 6 september lämnades memorandat till EEC. I riksdagen förklarar Palme den 2 december: "I det avseendet var vår inställning oförändrat den att det sakliga innehållet i avtalet var det viktigaste och att formfrågan fick bedömas i detta perspektiv." "Vi ville alltså inte utesluta någon annan lösning än medlemskapet".

1972: i januari rick Palme frågan i Köpenhamn: "Kan Sverige bli medlem i EEC?" Han svarade: "Sverige är en lika god europeisk nation som någon annan, Jag är dock övertygad om att det inte nu går att förena en konsekvent alliansfri politik med medlemskap i EEC. Hur det blir om 10 år eller 20 år vet jag ingenting om". (citrat ur SvD 25/1 1972)

SvD kommenterar detta: "Det väsentliga är emellertid att inte ens statsminister Palme nu med bestämdhet vill hävda, att ett framtida svenskt medlemskap är helt uteslutet." (25/1 1972)

EEC-kommissionens ordförande Mansholt förutsäger: "Sverige kommer inom 4 år att söka medlemskap i EEC - det kan jag slå vad om." (DN 28/3 1972)

VAD ÄR FÖRKLARINGEN TILL DENNA POLITIK?

Den ansökan som lämnades in 1967 strider klart mot regeringens politik från 1961. Ansökan hade inte varit föremål för diskussion i landet - inte ens i SAP eller i fackföreningarna. Under de sista åren på 60-talet började en allt mer kritisk opinion mot EEC att bildas - både inom och utom SAP. Därav den något försiktigare formuleringen, 1970-71 utvecklades opinionen ytterligare. Kontaktgrupper mot EEC började växa upp på enhetsfrontsbasis (centerungdom, liberaler, socialdemokrater, VPK-are och KFML-are) och inom SAP formerades "Socialdemokratiska arbetsgruppen mot EEC". Det stod klart för SAP:s partiledning att den inte kunde begära medlemsskap eller associering omedelbart utan en uppsplitande inre partistrid och växande opposition utom SAP.

Samtidigt förskräckte erfarenheterna från Norge och Danmark. Särskilt i Norge växte en mycket stark opposition mot medlemsskap fram. Enda möjligheten att föra in Sverige i EEC var att göra det bit för bit, bakvägen och utan folklig kontroll.

Regeringsdeklarationen om att inte söka medlemsskap var ämnad att passivisera opinionen. Förhandlingar inleddes om något som skulle kallas "frihandelsavtal".

Med detta skulle monopolkapitalet få i stort sett samma fördelar som om Sverige vore medlem. ("Den kritik som det svenska näringslivet riktat mot avtalets konstruktion bygger antagligen på ett missförstånd som uppstod i samband med kommissionsrapporten i våras" KO Feldt 18/11 1971, cit. i Aktuellt i Handelspolitiken 7/71). Genom utvecklingsbarheten skulle marschen in i EEC fortsätta allteftersom de taktiska möjligheterna för detta underlättades.

Regeringens tidigare uttalade målsättning samt de uttalande Palme, Mansholt m. fl. gjort visar klart att regeringens mål alltid varit och fortfarande är fullt medlemsskap i EEC.

Det avtal som ska träda i kraft 1 januari 1973 är det avgörande etappmålet på vägen till medlemskapet.

Sverige kan stå utanför EEC !

Storfinansen och regeringen predikar ideligen "vi kan inte stå utanför". "Vi kan inte isolera oss", "Skulle vi stå utanför innebär det ekonomisk katastrof". Förklaringen till denna uppmålade katastrofala utvecklingen skulle då vara att våra möjligheter att handla med EEC skulle bli så dåliga. Låt oss granska detta. Fakta är att:

- EEC-staternas tillväxttakt har minskat och inte ökat sedan EEC bildades. (Vi och Västeuropa - andra rondan, Ekström, Myrdal, Pålsson.) T. o. m. de mest borgerliga ekonomer är överens om att EEC inte haft någon betydelse för den ekonomiska tillväxttakten i de anslutna länderna.

" Med tanke på det väsentliga politiska ursprunget till rörelsen för enhet i Västeuropa är det kanske inte förvånande att de ekonomer, som kallades in för att i efterhand skissera upp ett motiv, är långt ifrån eniga beträffande de ekonomiska fördelar som kan förväntas. I själva verket tycks de flesta ekonomer vara ganska skeptiska beträffande dessa fördelar, och medan politikerna fortsätter att hävda att de ekonomiska vinsterna troligen kommer att bli avsevärda, hävdar ekonomerna vanligen att det är de politiska syftena som verkligen är av betydelse. År 1957 bevistades en konferens med Internationella ekonomiska föreningen för diskus-

sion av integrationsfrågor av trettiotvå framstående ekonomer från femton länder. Professor Austin Robinson, som redigerade protokollen, rapporterade senare att diskussionen hade tjänat till att förstärka ett allmänt intryck: De ekonomiska argumenten för nationernas ytterligare integration, för att skapa mera omfattande marknader, är inte avgörande... Det är ibland svårt för en ekonom, som är medveten om de ekonomiska argumentens begränsningar, att inte tycka att om de politiska argumenten är så starka som han tror dem vara, så skulle förespråkarna för integration mera öppet kunna förlita sig på dem. De politiska argumenten tilltalar således ekonomerna, och de ekonomiska argumenten tilltalar politikerna. (Dell: Handelsblock och marknader, sid. 50-51, Tema Stockholm 1965.)

- Studerar vi de tullar som nu råder till EEC-staterna är en del varor inte ens utsatta för tullhinder (bland dem stora exportvaror som tidningspapper, sågade trävaror) och andra varor, såsom specialvaror är ganska okänsliga för tullar.
- Talet om "total isolering" är lögn, och utpressning. Trots att Sverige inte är med i EEC har Sveriges handel med EEC-staterna ökat från 735 miljoner dollar till 1 745 miljoner dollar mellan 1959 - 1969.
- Sverige är en viktig exportmarknad för EEC (Volkswagen, Fiat, Ford, Philips, Siemens etc, etc.) EEC exporterar mer till Sverige än Sverige till dem. Därför har EEC stort intresse av att fortsätta handeln med Sverige.
- Den svenska exporten består till stor del av special- och kvalitetsvaror. Om det i Sverige tillverkas varor som EEC har behov av kommer de att se till att de kan köpa dem oavsett om Sverige är medlem i EEC eller ej.

- Erfarenheterna av frihandel mellan flera länder har visat att ett lands hela handel inte ökar, den bara omfördelas. Om Sverige blir med i EEC eller tar ett frihandelsavtal med EEC innebär det att mer av handeln skulle gå dit, men handeln som helhet ökar inte. Tullarna till EEC skulle minska, men i stället så höjs tullarna till andra länder.
- Det finns fler marknader än EEC. Sverige kan utveckla handeln med t. ex. u-länderna, Östeuropa, Amerika om handeln med EEC-länderna mot förmodan minskar.

Det är således inte "exporten" det gäller. Det vet regeringen, Industriförbundet och Arbetsgivarförbundet. De framför argumentet enbart för att lättare kunna tvinga in Sverige i EEC.

ALTERNATIVET till ett "utvecklingsbart frihandelsavtal" är helt enkelt ett vanligt handelsavtal. (dvs ett avtal för vissa specificerade produkter och kvantiteter och som gäller begränsad tid). Det kan slutas i vanlig ordning med EEC som med alla andra länder. Det medför inte den bindning till EEC som ett frihandelsavtal gör med alla de skadliga följder som det innebär. Vi slipper också "utvecklingsbarheten" till medlemskap. Ett vanligt handelsavtal vore också möjligt att uppnå. Monopolen i EEC och Sverige har behov av varandras produkter. Handelsutbytet sker trots att det inte nu existerar något handelsavtal. Om ett sådant upprättades skulle detta reglera handeln, med de varor som behöver regleras.

VAD ÄR DET DÅ FRÅGAN GÄLLER?

Jo, det svenska monopolkapitalet vill komma i åtnjutande av den politiska och administrativa apparat, som EEC, staten ställer till förfogande.

Då ökar nämligen deras möjligheter att i kompanjonskap med de europeiska monopolen öka utsugningen och utplundringen av arbetare, tjänstemän, jordbrukare m. fl. både i Sverige och i övriga Europa.

Deras makt kommer att öka, deras beslut kommer att helt undandras demokratisk påverkan och översyn, de kommer att kunna sänka löner, försämra arbetsförhållandena och bostadsförhållandena och fuska med skatten, Fackföreningar-
na kommer att kunna ställas helt maktlösa, monopoliseringen fortsätta.

Detta är gynnsamt för monopolkapitalet men får svåra följder för folket.

Vi skall i det följande beskriva hur EEC fungerar och vilka konsekvenser ett närmande till EEC skulle få för de svenska löntagarna.

VAD INNEBÄR EEC FÖR DIG?

Facket maktlöst i EEC

Bakom kulisserna pratar de svenska kapitalisterna om de politiska fördelarna med EEC. De talar tyst. Men de engelska kapitalisterna har avslöjat varför de vill in i EEC:

"I Storbritannien, rapporterade New York Times' korrespondent Drew Middleton, hade konservativa politiker och affärsmän talat för ett snart inträde i den gemensamma marknaden som ett medel att utöva påtryckningar på arbetarna. Det påstods att de brittiska fackföre-

ningarna skulle tvingas avstå från gränstvister angående medlemmarnas organisationstillhörighet, vilda strejker, monopolistiska bruk och "dunbolstrar" när väl den inhemska industrin ställdes inför oskyddad konkurrens om den brittiska hemmamarknaden från de kontinentala europeiska ländernas sida. Och tanken på brittiskt medlemsskap i Europas ekonomiska gemenskapen höll, som den konservative lord Balfour of Inchrye påpekade: "Vi behöver den gemensamma marknaden för att ge arbetarna en läxa."

(Dell: Handelsblock och marknader, sid. 79, Tema, Stockholm 1965).

I Sverige får storkapitalet statens och LO-toppens stöd i allt väsentligt. Men regeringen och LO-toppen måste i alla fall ta viss hänsyn till väljare och medlemmar. Arbetarklassen har tillkämpat sig en del fördelar från kapitalet. Dessa kan löntagarna hålla och flytta fram om de är eniga och kämpar för sina krav.

För att rasera alla dessa ställningar och försvåra att de byggs upp igen behöver kapitalisterna EEC.

Facket svagt

"Vi har inte mött en enda facklig företrädare som sagt att det fackliga inflytandet är betydande. Däremot har alla sagt att kapitalisternas makt är stor. Genomgående har de fackliga företrädarna framhållit att EEC är en sammanslutning för kapitalet. En rad representanter har inte kunnat ange en enda fråga där EEC handlat i motsättning till arbetsgivarna."

(Svenning, Bergström: Fackföreningsrörelsen och EEC sid. 219, Stockholm 1971, Tidens förlag, Författarna som är socialdemokrater har nyligen intervjuat en rad fackliga företrädare i EEC).

För det första begränsas fackföreningarnas möjligheter i allra högsta grad av den s. k. fria arbetsmarknaden och den s. k. fria etableringsrätten. Men de har även i övrigt en mycket svag ställning.

Av alla de 199 fasta kommittéer som finns i EEC är fackföreningarna endast representerade i en enda (i de ekonomiska och sociala kommittén). Denna kommitté kan endast rekommendera - inte fatta beslut. T. o. m. i denna enda kommitté är de fackliga representanterna i minoritet och till råga på allt sitter de inte där som ansvariga representanter för sina fackföreningar utan har personliga mandat.

Den fackliga organisationsprocenten i EEC är mycket låg. Den varierar mellan 25 - 35 %. Dessutom är uppsplittringen stor mellan de s. k. kommunistiska, socialdemokratiska och katolska fackföreningarna.

Ännu svagare i framtiden

Kommissionen går hårt in för s. k. Europabolag (Bergström, Svenning, A. a. sid. 51) Där ska finnas s. k. företagsnämnder. I dessa ska avgöras frågor som arbetsförhållanden, lönesättning, lönesystem mm. Dvs sådant som i Sverige är fackliga förhandlingsfrågor, ska avgöras i företagsnämnder där arbetsköparna har all makt.

För att få delta i dessa nämnder måste arbetarna godkänna kapitalisternas grundläggande målsättning - att ge aktieägarna största möjliga vinst. - Löntagarna ska ha förstånd att hålla inne med krav på bättre löner och arbetsförhållanden så det inte inskränker för mycket på vinsten. Fackets kampmöjligheter försvagas, den lokala förhandlingsrätten kommer kanske helt att försvinna.

I framtiden skymtar andra faror. I EEC finns starka krafter för att de fackliga avtalen ska bestämmas i Bryssel. (Se t. ex. Svenning, Bergström, A. a.) Förhandlingssystem och fackföreningar kan då helt krossas.

Det finns också planer på en Arbetsdomstol på EEC-nivå. Den kan rasera de återstående delarna av den nuvarande begränsade strejkrätten.

Topparna inom LO och TCO stöder EEC-anslutning. Detta går helt emot medlemmarnas intressen. Detta gäller inte minst tjänstemännen. I de strukturrationaliseringar som pågår i EEC-staterna är det ofta tjänstemän som bortrationaliseras. Just sådana saker som administration och dylikt kan "förenklas" vid sammanslagningar. Låt oss därför gå emot LO- och TCO-topparnas försök att lotsa in oss i EEC.

EEC hotar ditt jobb

I EEC råder "fri kapitalrörelse" och "fri etableringsrätt". Detta innebär, att kapitalisterna har rätt, att var som helst i de anslutna länderna anlägga eller köpa upp företag, köpa upp mark, byggnader och råvaror samt att flytta företag och kapital.

Kapitalisterna har en målsättning: att placera pengar och företag där de gör största vinsterna.

Detta kommer bl. a. att medföra följande:

- Svenska företag kommer i ökad utsträckning att flytta utomlands. "Acceptera eller vi flyttar", kommer att bli ett allt vanligare svar på arbetarnas och tjänstemännens lönekrav.

- Utländska företag kan köpa upp svenska företag och mark ännu lättare än idag. Detta kommer att öka takten på det redan nu växande inflytandet över löner och arbetsvillkor för löntagarna här i landet. Vi har gott om exempel som visar hur de utländska monopolerna behandlar de fackliga organisationerna.

- Den svenska hemmaindustrin skulle drabbas av hård konkurrens från EEC-staternas jätteföretag. Handelsdepartementet skrev, att EEC-anslutning skulle leda till "omläggningar av produktionen inom företag och branscher". Detta skulle framför allt gälla de s. k. låglöneföretagen. Lönsamma företag i Sverige skulle lätt kunna köpas upp för att läggas ned av de EEC-jättar som fruktar den svenska konkurrensen.

- De s. k. multinationella företagen kommer att utöka sin makt. De spelar ut länderna mot varandra, fuskar med skatter, avskrivningar och vinster och är svåra att kontrollera. Det kan de göra genom att bl. a. inte redovisa någon vinst i den del av koncernen som ligger i Sverige. Se t. ex. de utländska oljebolagen som "inte gör några vinster att skatta för i Sverige". Eller som Henry Ford sa till Englands premiärminister, blir det inte slut på strejkerna i England skulle han flytta sina fabriker till Tyskland.

- Monopoliseringen skulle öka. Stora företag köper upp mindre i hela EEC. Arbetsplatserna blir större och större, otrivsel och stressen ökar, "strukturarbetslösheten" blir större. Den minskade konkurrensen leder till ökad monopolprissättning. Prishöjningarna är t. o. m. högre i de flesta EEC-länder än i Sverige just därför.

EEC ger dig frihet att flytta till Ruhr

"En gemensam arbetsmarknad för samtliga arbetstygare inom gemenskapen skall vara genomförd senast vid utgängen av övergångstiden."

(§ 48 i EEC-stadgan)

Vad innebär detta?

Vem som helst får flytta och ta jobb var som helst i EEC. Det låter bra. Men av frihet följer skyldighet.

Man måste också ta jobb där det finns. Det talas det tyst om. Inom Sverige har vi fått försmak om vad detta innebär. Företag i avfolkningsbygderna läggs ned. Arbetare och tjänstemän erbjuds "följa med" och lämna uppväxtbygd, hem och kanske familj.

Den som avböjer får "vägrar"stämpeln och mister arbetslöshetsunderstödet. Det är illa nog.

Blir vi med i EEC kan vi anvisas arbete i hela EEC. (Också "frihandelsavtalet" innebär att vi också till stora delar drabbas av den "fria arbetsmarknaden".) Åker vi inte till Ruhr blir det "vägran". Folk kommer att fraktas runt som kollin i Europa allt efter de europeiska monopolens behov av arbetskraft. Genom den ökade strukturrationaliseringen kommer också allt fler löntagare att hamna i denna situation. Sverige blir EEC:s övre Norrland!

Vi vet hur det är i EEC. Tre miljoner arbetare tvingas pendla runt där. Av dessa är en miljon italienare. Här koppas den "fria etableringsrätten" och "den fria arbetsmarknaden" ihop. De italienska kapitalisterna tjänar mer pengar på att investera i Europas högindustricentra. Det är "lönsammare" än att satsa i södra Italien. Där blir i stället arbetslösheten större och så tvingas arbetarna att följa med till Ruhrområdet.

Samma "frihet" kan du också få.

"Arbetskraftens fria rörlighet" är alltså ingen frihet för löntagarna. Den är en frihet för kapitalisterna att flytta folk dit de behöver dem och skyldighet för löntagarna att följa med.

Lönerna kommer att pressas ner i EEC

Om svenska löntagare kräver högre löner eller bättre arbetsförhållanden får kapitalisterna grova kanoner att sätta emot:

- De kan i stället fritt importera mer lågbetald arbetskraft från andra EEC-länder. Så kan de svenska lönerna pressas ned.
- Eller så kan de flytta bolagen utomlands, eller hota med att göra det.
- Arbetsköparna kan också - speciellt för entreprenadjobb - ta folk från annat EEC-land och ge dem jobb efter deras hemlands avtal. Redan nu har vi problem med finska byggbolag som arbetar på detta sätt. Vi har ju "fri" arbetsmarknad med Finland.

I DN 28/3 1972 kunde vi läsa: "Tyska bolag säljer billig arbetskraft". De svenska företagen erbjöds "erfarna tyska arbetare" för ett pris under de svenska avtalen. Arbetarna fick de tyska avtalen med lite tillägg. Mellanskillnaden tog det tyska bolaget som extra vinst. Slavmarknad i modern tappning. Sådant kan stoppas om vi står utanför EEC, men i EEC går det inte.

Ser vi på hur lönerna för de svenska arbetarna ligger i förhållande till de löner som utbetalas i EEC får vi klart för oss vad som ligger bakom de svenska arbetsköparnas livliga intresse av att komma med i EEC;

Lönekostnad per arbetad timme i Sverige och några EEC-länder (kr år 1967).

	Egentlig industri	byggnadsindustri
Sverige	9:78	12:86
Västtyskland	6:45	6:43
Frankrike	4:66	4:38

Slutsatsen av detta blir: Kapitalisternas ständiga strävan efter att minska lönekostnaderna kommer att leda till att de söker etablera sig utomlands där lönerna är lägre och att de i Sverige i ökad utsträckning kommer att använda sig av utländsk arbetskraft med lägre löneanspråk för att pressa löner och försämra arbetsförhållandena.

Högre matpriser - färre jordbruk

Också inom jordbruket går EEC:s politik ut på att främja monopoliseringen och lägga ner småbruk. Enligt Mansholtplanen måste jordbruken uppfylla vissa kriterier, viss lönsamhet, för att de ska få stöd i form av räntesubventioner osv. Enligt planen skall 1,5 miljoner jordbruk rationaliseras bort. Hur småbönderna har det i EEC framgår av följande:

"... På torsdagen väntar man sig ett ännu värre kaos i Milanos centrum. Tusentals rasande bönder från Po-deltat kommer då in till staden för en rad protestmarscher mot EEC:s jordbrukspolitik. Enligt Mansholtplanen skall överproduktionen av frukt och grönsaker i Italien förstöras och de mindre kreatursbesättningar om möjligt slaktas mot en ersättning av 300:-/djur.

Jordbrukarna förstår bara att man är efter deras näringsfång och vill absolut inte medverka. På torsdagen drar de man ur huse och tar med sig stora mängder frukt och grönsaker som de tänker ge gratis åt stadsbefolkningen som klagat över de höga priserna, som dock inte jordbrukarna får någon glädje av. Redan tidigare demonstrationer har gett norditaliens polis erfarenhet av Poböndernas skicklighet att slåss med hötjutor och järnkättingar. Colombos relativt färska regering torde därför till varje pris försöka undvika direkta kollisioner mellan folket och polisen."

(Ur SDS torsdagen den 15/10 1970)

Samtidigt gör man allt för att påskynda utvecklingen mot "industriplantager". En s. k. marknadsreglering för jordbruksprodukter skyddar storbruken inom EEC mot konkurrens utifrån. Exempelvis har man satt upp "minimi-imprtpriiser", som inte får underskridas av varor som kommer utifrån. Detta har medfört kraftiga prisstegringar för konsumenterna i EEC.

EEC:s jordbrukspolitik går alltså ut på att:

- Lägga ner små enheter.
- Påskynda utvecklandet mot verkligt stora enheter.
- Skydda de stora enheterna mot utländs konkurrens, genom att hålla priserna uppe även på importen (högprislinje).
- Samt hålla u-länderna kvar som råvaruexportörer genom att "minimi-exportpriset" är mycket högre på bearbetade produkter, exempelvis holländska riskvarnar skyddas på detta sätt mot kvarnar i producentländerna i Sydostasien.

För oss skulle ett samarbete om jordbrukspolitiken med EEC få följande konsekvenser:

- nedläggningen av små jordbruk skulle ytterligare påskyndas med åtföljande produktionsminskning och prishöjningar.
- den ökade monopoliseringen inom jordbruket och livsmedelsindustrin skulle öka de stora monopolens möjligheter att utan konkurrens ta ut höjda priser.
- vi skulle underordnas EEC:s politik och våra möjligheter att påverka prissättningen på matvaror skulle försvinna. Som svar på Skärholmshusmödrarnas krav på lägre matpriser svarade Palme: "Vår jordbrukspolitik är i stort sett uppbyggd efter mönster från EEC. Och så länge vi ligger i förhandlingar med dem kan vi inte ändra på den". Om vårt beroende är så stort av EEC bara för att vi håller på att förhandla med dem, hur stort kommer då inte beroendet att bli då "förhandlingarna" är slutförda?
- prishöjningar på importerade varor, t. ex. kaffe, te, frukt och konserver av olika slag. (Sverige har vanligtvis inte importtullar på jordbruksprodukter. EEC:s tullar är däremot mycket höga, 159% på apelsiner mot 0 % tull i Sverige, bananer 20 % mot 0 %, Kaffe 9,6 % mot ca 2 %, te 9 % mot 0 % i Sverige, etc.)

Slutsatsen blir att om vi vill undvika ännu högre matpriser och behålla en levande landsbygd måste vi stå utanför EEC.

EEC:s usla socialpolitik

Redan i EEC-stadgan talas det om "harmonisering" av lagstiftningen på det sociala området. Denna "harmonisering" betraktas som ett villkor för den "fria konkurrensen" inom EEC. Det är klart, att om Sverige går in på ett frihandelsavtal med EEC så får detta konsekvenser också för sociallagstiftningen.

Inte heller "harmoniseringen" då det gäller de sociala rättigheterna kommer att ske "uppåt". Enligt EEC:s grundlaga och praxis ska den svenska lagstiftningen ge vika för EEC:s lagstiftning.

Detta erkände också dåvarande handelsminister Lange 1967: "... vi kan komma att få göra omläggningar av en del av våra socialförsäkringar som kan bli besvärande."

Vad skulle du tycka om

rätten till hälso- och sjukvård för dej och din familj knöts till anställningen?

arbetsköparens välvilja bestämde om du skulle få något bostadsbidrag och storleken på det?

socialbidragen knöts till anställningen? Får du sparken så ryker också socialbidraget.

och om även moderskaps-försäkring knyts till anställningen så att ogifta kvinnor utan egen anställning hänvisas till välgörenhet?

Sådan är faktiskt socialpolitiken i EEC:s olika länder.

Hur ska det gå med barnbidragen?

Ja, inte skulle vi få behålla det vi har i Sverige, om vi tvangs flytta - de sociala bidragen är inte möjliga att exportera. Vi skulle bli tvungna att acceptera reglerna i det land vi hamnar i. I Frankrike t. ex. får ett franskt barn 520 francs, ett inflyttat portugisiskt 97 francs och ett barn från Senegal 65 francs - Hur mycket är ett svenskt barn värt?

Folkpensionen

Den svenska folkpensionen som är oberoende av kvalifikationsår skulle gå förlorad. Vidare skulle också den pension som utgår vara knuten till den gifta mannen som familjeförsörjare, som de flesta andra bidrag i EEC. Frånskilda kvinnor hamnar således helt utanför systemet.

Nå, men EEC:s socialfond?

Används inte den till sociala bidrag? Nej, folket får inte ett öre ur den fonden. Den är till för att underlätta tvångsdeportering av arbetare. Officiellt heter det att den ska "främja sysselsättningsmöjligheterna, samt den geografiska och yrkesmässiga rörligheten".

Ett EEC-land som haft kostnader för att omskola och förflytta arbetskraft kan få 50 % av dessa kostnader betalda av fonden.

Undra sen på att kapitalisterna vill bli med i EEC!

Slumbostäder

Inte heller de statliga och kommunala bostadstilläggen kommer att betalas till en tvångsförflyttad svensk.

I EEC utbetalas dessa bidrag, om de överhuvud taget utbetalas, av arbetsköparen. Invandrare till EEC-länder tvingas ofta bo i misserabla bostäder av papp och plåt. Dessa slumbostäder kallas bidonvilles, och det finns mer än 100 000 sådana bidonvilles i EEC-länderna.

För att få arbete i något av EEC-länderna krävs fast bostad, och då duger inte bidonvillerna. Du får vända dig till en adressförmedling och för 500 - 1 000 kronor köpa en adress (bara adressen, inte bostaden), som du kan visa upp för arbetsköparen. När det är gjort kan du flytta in i en bidonvilles, den enda bostad du kan få tag på.

EEC-centraliserad utbildning

EEC-kommissionen har på senare år visat allt större intresse för utbildningsfrågor, "med utgångspunkt huvudsakligen i Romfördragets bestämmelser om arbetskraftens fria rörlighet". (Inför Sveriges EEC-förhandlingar, Handelsdepartementet, 1971 sid, 171)

"Inom EEC förbereds vidare en harmonisering av utbildningsnivåerna som syftar till att möjliggöra för yrkesutbildade i ett land att arbeta på samma villkor i de övriga medlemsländerna.
(A. a. sid. 171)

"För närvarande föreligger förslag till direktiv ifråga om fri etableringsrätt och fritt utövande av tjänster, erkännande av diplom och certifikat samt samordning av lagbestämmelser beträffande bl. a. arkitekter, barnmorskor, ingenjörer, läkare, optiker, sjuksköterskor, tandläkare och veterinärer."

(A. a. sid. 171 - 172)

Arbetskraftens fria rörlighet

Utgångspunkten för EEC:s utbildningspolitik är alltså att underlätta "arbetskraftens rörlighet". Tvånget skall gälla alla arbetande oavsett om dom har grundskola, yrkesskola eller akademisk utbildning bakom sig. För att den "fria rörligheten" skall bli mer än ord på ett papper krävs att utbildningens innehåll är likartad inom EEC. Vidare måste betygs- och examensformerna göras lika för att arbetsköparna skall kunna jämföra arbetskraften från olika länder och välja den mest lönsamma.

Du som är elev och har kämpat mot de relativa betygen. Vad tycker du om att EEC centralt beslutar hur dina framtida betyg skall se ut? Dina protester kommer SÖ avfärda med: "det är inte vi som bestämmer - tänk på samordningen inom EEC".

Du som är elev eller student, vad tycker du om att kursinnehåll och inriktning bestäms i Bryssel? EEC planerar att upprätta "en europeisk pedagogisk filmproduktion som innefattar skol-TV och andra AV hjälpmedel". (A. a. sid 172) Blir det inte mycket svårare att påverka innehållet då? Skall vi rätta oss efter vad Europas monopolkapital vill att vi ska lära oss.

Nya UKAS i europaformat

Om Sverige knyts upp med ett "utvecklingsbart frihandelsavtal" till EEC, kommer regeringen att "harmonisera" betyg, examensformer, spärrar och kursinnehåll med EEC. Elevers, studenters och lärares synpunkter kommer att väga lätt mot EEC-byråkratins direktiv. På sikt kommer utbildningspolitiken helt att underordnas EEC. Vi måste stoppa regeringens planer nu. Vi vill inte drabbas av nya UKAS i

europaformat. Kampen mot en svensk EEC-anslutning måste vara en av huvudfrågorna också för elever, studenter och lärare.

EEC avfolkar landsbygden - hotar miljön

Inom EEC skall enligt planerna stora industriplaceringar komma att ske endast i områden med mer än två miljoner invånare ("utvecklingspoler"). Man koncentrerar sig på ett fåtal, men enormt stora industricentra: Ruhrområdet i Tyskland, Paris-området och Norditalien.

Detta har de styrande i Sverige sett, och med ett medlemskap i åtanke har de förberett sig genom att försöka skapa liknande centra här i Sverige. Detta för att det svenska monopolkapitalet ska kunna konkurrera om vi går med. Exempel på det är regionplanerna som bestämmer att vissa områden skall växa enormt och andra totalt avfolkas. Vad detta innebär för miljön vet vi redan.

Vad har vi då att vänta oss om vi går med i EEC? Ja, vi kan titta på Ruhrområdet. Där är 20 miljoner människor ihopfösta. Det är tio gånger större än Stockholm. Tio gånger värre miljöproblem.

I DN 12/3 1972 beskrevs staden Duisborg i Ruhrområdet: "Dag och natt vakar automatiska instrument över andningsluftens kvalitet. Man har en katastrofplan färdig för den händelse luftföroreningshalten skall stiga över en viss definitivt livsfarlig nivå, vilket när som helst kan ske om vinden vänder och stiltje utbreder sig."

I det läge borde förstas industriexpansionen bromsa och därmed föroreningen. Men det gör man inte. I stället planeras en ny kemisk industri som skall släppa ut ytterligare 11

ton svaveldioxid. I timmen. (DN 12/3 1972) Plus all annan skit. I staden Knappsack blev föroreningarna rent dödliga, Vad gjorde man? Jo, man avkuerade människorna i området och byggde ytterligare en kemisk industri,

I Ruhrområdet är antalet döda i cancer 3 gånger större än i andra städer utanför området och 5 gånger större än på landsbygden.

VARFÖR GÖR MAN INGET?

Varför griper inte myndigheterna in med aktiv lokaliseringspolitik och gör industricentra mindre? Varför? Jo, i EEC-stadgan § 92 står att stödåtgärder av var slag det vara må som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen är oförenligt med EEC. EEC-lagarna tillåter inga åtgärder. Vad vi har att vänta i miljöhänseende om vi går med i EEC är antagligen att Stockholm blir så stort som Ruhrområdet, eller om det ej blir tillräckligt stort och konkurrenskraftigt så tvingas vi flytta och söka jobb just i Ruhr. Så hur man än vänder på det så kommer vi med EEC inte ifrån att leva i ett Ruhrområde.

ALLA I EEC ÄR NÖJDA
-ÅTMINSTONE DOM
SOM JAG KÄNNER!

EEC hotar demokratin

Inrikespolitiskt är syftet med EEC att smida ett vapen i monopolens händer med vilket de ska kunna öka utsugningen av de arbetande folket.

Nationerna är inte längre tillräckliga som bas för detta. Därför har EEC skapats. Meningen är att steg för steg avskaffa de ingående staternas självständighet och skapa en europastat med överstatliga organ. Detta framgår också av EEC-stadgan:

"§ 2. Gemenskapen har till uppgift att genom upprättandet av en gemensam marknad och genom ett successivt, ömsesidigt närmande av medlemsstaternas ekonomiska politik skapa förutsättningar för en harmonisk utveckling av det ekonomiska livet inom gemenskapen som helhet, och möjliggöra ett fortlöpande och samordnat framåtskridande, en ökad stabilitet, en successiv stegring av levnadsstandarden, samt allt intimare relationer mellan de anslutna staterna."

(Rom-fördraget sid. 7 - vår kurs.)

Det folkliga inflytandet är minimalt i EEC. Förutom att monopolen styr det mesta själva - det gör de i Sverige också - står även EEC:s myndigheter nästan helt utan varje form av folklig kontroll. EEC har en statlig överbyggnad med parlament, domstol (eget rättsväsen), kommissionen och ministerrådet (som tillsammans bildar en slags regering), egen utrikesrepresentation och början till egen budget.

Parlamentet är bara rådgivande och i praktiken knappt ens det.

Domstolen bestämmer om EEC:s lagar och om något medlemsland har överträtt någon lag.

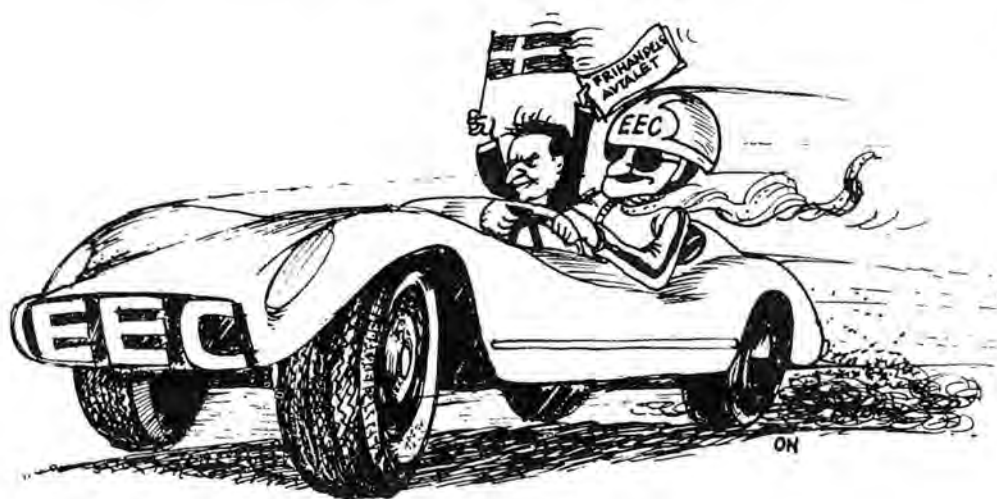
De som beslutar är ministerrådet. Där dominerar de stora staterna totalt. Sverige skulle få 3 röster av 63 om vi kom med.

Men i praktiken ligger makten hos kommissionen, som inte har någon folklig förankring alls. Dom tas oftast från storfinansen eller diplomatkåren. De ska bara se till EEC:s intressen och inga nationella. Ingen av dessa myndigheter är direkt folkvalda!

Och dom har inte lite makt. De kan ge påbud som går före de enskilda ländernas lagar, ja, t. o. m. grundlagar! Dess medlemmar kan också ge bindande förordningar till organisationer, företag och enskilda personer,

En nation kan inte sätta sig emot överföring av mer makt till dessa myndigheter om EEC beslutar om det.

Rent allmänt är också byråkratin i EEC kraftig. Resultatet om Sverige kom med skulle bli att besluten fattades ännu högre över våra huvuden, av byråkraterna och teknikerna i Bryssel. Det är en utveckling åt fel håll. Våra möjligheter att påverka besluten och få insyn skulle drastiskt minska!

EEC - början till Europas Förenta Stater

Den s. k. Wernerplanen drar slutsatsen att en ekonomisk sammanslutning kan uppnås i slutet av detta årtionde.

Men... "En djupare insikt i de bakomliggande orsakerna visar att den utveckling mot samordning i Västeuropa, som vanligen tillskrivs ekonomiska motiv, i själva verket är till sitt väsen politisk... vars slutliga mål är att samordna de viktigaste av de deltagande ländernas statliga funktioner." (kommissionens f. d. ordförande Hallstein).

Och ministerrådets ordförande Moro skriver i ett hemligt brev till Danmarks regering: "Härav följer att EEC:s aktivitet utgör en helhet som inte kan uppdelas och att möjligheterna att räkna med alla - medlemsländer och kandidatländer - när det gäller den stadiga utvecklingen av den gemensamma politiken och för framsteg i det politiska arbetet, oavsett vilken form det i sinom tid till sist kommer att anta, är avgörande för ett positivt resultat av den europeiska uppgiften, som EEC förblir obrottsligt trofast till." (våra understrykningar). Läs det två gånger! Här antyder Moro att EEC ska ha gemensam politik inte bara i fredstid utan också i krig.

Den s. k. Davignonrapporten beskriver hur denna politiska sammanslutning ska byggas upp genom utrikespolitiskt samarbete. Utrikesministrarna ska t. ex. ha gemensamma sammanträden minst varje halvår. Enligt planen ska samarbetet utvidgas. De båda f. d. ordförandena i kommissionen ger ytterligare fakta. Hallstein: "EEC:s mål förutsätter ett gemensamt försvar." (DN 3/2 1972) Malfatti: "Ekonomisk och politisk förening går hand i hand. Vad som så dags kommer att bli världens mäktigaste handelsblock måste ha en gemensam försvars- och utrikespolitik." (Veckans Affärer 3/9-70).

Med gemensam ekonomi, politik och militär måste man ha en helt gemensam stat. Då finns ingen som helst självständighet för de ingående staterna. De får samma situation som de enskilda staterna i USA, som ju är Amerikas Förenta Stater. Och det blir i allians med NATO. Alla medlemmar hittills är med i NATO. Sverige blir en av dom om vi går med i EEC.

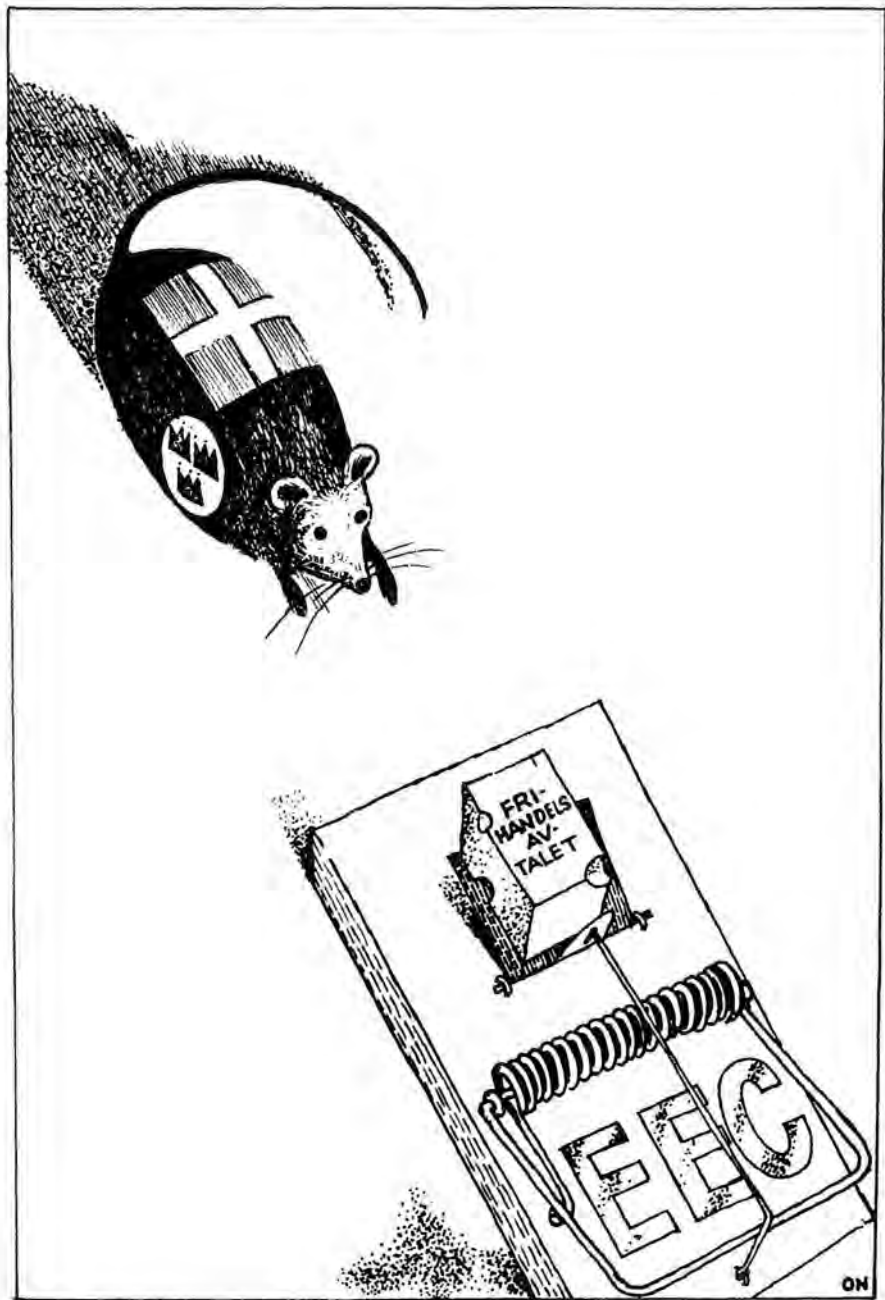
Det är löjligt att prata om att man kan vara neutral i EEC. Om Sverige går med i EEC måste vi acceptera alla beslut som fattats och som kommer att fattas där. Man kan inte gå ur. En gång medlem alltid medlem - för all framtid. (§ 240 i EEC-stadgan lyder: "Föreliggande fördrag gäller för obegränsad tid".) Det blir ingen vidare framtid för det svenska folket.

REGERINGEN OCH NEUTRALITETEN

Regeringen försöker framställa sig som "försvarare av neutralitetspolitiken". Men hur är det med regeringens beslutsamhet att försvara neutraliteten?

- Våren 1970 sa Palme: "Det är inte lätt att nu säga hur långt Sveriges neutralitet är förenlig med Romstadgan". Men det är helt klart. De är oförenliga. Men ändå svävar Palme på målet. Det ska ses mot bakgrunden att då var anslutning i form av medlemskap aktuellt för Sveriges del.
- Ett år senare anför Palme neutraliteten som enda argument för att inte söka öppet medlemskap.

Men hur länge står han fast vid det? När regeringen väl fått in en fot i EEC kommer den att fortsätta marschen in. Det har den ju klart sagt ifrån. När man då kommit in en bit och om opinionens tryck för bibehållandet av neutralitetspolitiken släpper, så kan Palme mycket väl ändra sig och plötsligt finna medlemskap förenligt med neutraliteten.

EEC försvårar kampen för socialismen

Den svenska arbetarklassens mål är att kämpa för ett socialistiskt samhälle.

Endast i ett socialistiskt samhälle kan rätten till arbete garanteras, folket ha rätt till livsförnödenheter och bostad utan ockerpriser och hyresutplundring. Först då kan de demokratiska fri- och rättigheterna helt förverkligas. Vad skulle då ett närmande till EEC betyda i detta perspektiv?

LO-ledningen säger att arbetarklassens samarbetsmöjligheter och därmed arbetarnas styrka, över de nationella gränserna kommer att öka.

Vissa "vänster"organisationer förklarar att EEC kanske i alla fall innebär ett första steg mot "ett rött Europa".

Men om det svenska folket ska få socialism, måste det ske genom kamp. Ju sämre kampmöjligheter för arbetarklassen och folket desto sämre är möjligheterna att nå målet - socialism.

Och omvänt - ju större möjligheter kapitalisterna har att bekämpa och kontrollera arbetarklassen desto lättare får de att slå vakt om sitt herravälde.

Och en EEC-anslutning ger kapitalet alla trumf på hand.

Den "fria" arbetsmarknaden har splittrat arbetarna i olika länder, den "fria etableringsrätten" ger kapitalet alla möjligheter att samordna sin politik gentemot löntagarna, fackföreningarna avväpnas, monopolen ges alla möjligheter att utan folklig kontroll stifta lagar, ja, monopolen ges till och med möjlighet att militärt och polisiärt samordna sina aktioner mot arbetarklassen och folket.

Ett av monopolkapitalets starkaste argument för att bygga upp EEC var just att bättre kunna bevara och befästa sitt herravälde.

Ett socialistiskt Europa - och ett socialistiskt Sverige - kan lättast förverkligas om de olika länderna (också Sverige) står utanför EEC.

För oss är det lättare att besegra det svenska monopolkapitalet än att besegra hela det västeuropeiska samlade monopolkapitalet.

Om vi lyckas hålla Sverige utanför EEC underlättar vi också för arbetarna ute i Västeuropa. Vi undandrar de västeuropeiska monopolen stödet från det svenska monopolkapitalet.

Ett förenat Europa kan byggas endast på basis av självständiga, demokratiska stater där arbetarklassen och folket har makten. Då kan fred och samverkan över gränserna bli en verklighet. Men monopolens förenade Europa innebär splittning, nationellt förtryck och ökad utsugning. Därför ställer alla socialister parollen - Nej till EEC - För ett självständigt Sverige.

Nej till "frihandelsavtalet" - folkomröstning!

När regeringen blir ansatt blir deras kommentar ofta att det där stämmer nog "men vad vi förhandlar om är inte om medlemsskap utan bara om ett frihandelsavtal".

Men som vi visat i avsnitt I är det inte frågan om ett vanligt "fri"handelsavtal.

Mörkläggningen är så gott som total om vad som kommer att stå i detta avtal och vilka eftergifter den svenska regeringen gjort till EEC.

Men redan de dokument som presenterats före förhandlingarna ger gott underlag för att kräva: Stopp för "frihandelsavtalet" - Folkomröstning .

1. "FRIHANDELSAVTALET" OFÖRENLIGT MED SVERIGES SJÄLVSTÄNDIGHET

Redan det avtal som regeringen förhandlar om är oförenligt med ett bevarande av Sveriges nationella självständighet och får redan det sådana konsekvenser för de svenska löntagarna som gör det helt oantagligt för det svenska folket.

Så är t. ex. uppgivandet av Sveriges möjligheter att bedriva en självständig handelspolitik oförenlig med neutralitetspolitiken!

Det avtal som planeras kommer också att ge samma negativa konsekvenser som ett medlemskap på en hel rad områden.

I en utredning om konsekvenserna av en EEC-anslutning som handelsdepartementet arbetat med fastslogs:

"En svensk anslutning i någon form till EEC torde komma att innebära att Romfördragets bestämmelser om arbetskraftens fria rörlighet måste helt accepteras."

(Vår kursiv)

EEC-kommissionens egen ståndpunkt är

"... måste frihandeln åtföljas av en så omfattande liberalisering på andra områden - i första hand arbetskraftens fria rörlighet, tjänstesektorn, jordbruket -..."

(Ur EEC-kommissionens rapport om EFTA-länder som inte ansökt om medlemskap. Vår kursiv.)

Detta krav från EEC-kommissionen kommer inte svenska regeringen att vara avvisande inför:

"Självfallet måste den fria arbetsmarknaden ingå i ett samarbete."

(Palme, DN 19/3 1971)

Det står alltså klart, att regeringen är inställd på att i samband med avtalet låta genomföra åtgärder för att "underlätta arbetskraftens fria rörlighet". Detta är en av de viktigaste konsekvenserna inte bara ett medlemskap utan också "frihandelsavtalet" skulle innebära.

Det är också klart, att "konkurrensen" inom EEC skulle få allvarliga följder för Sveriges vidkommande då "frihandelsavtalet" undertecknas. Enligt både EEC:s och den svenska regeringens mening innebär frihandel också "fri" konkurrens.

Att avtalet här skulle få svåra följder erkänns också öppet av regeringen:

"Samtidigt är det oundvikligt att vissa delar av industrin kommer att ställas inför omställning- och anpassningsproblem genom hårdare konkurrens utifrån."

(Bilaga till Finansplanen 1972, sid. 22)

Och detta gäller alltså inte vid medlemskap utan då det avtal som regeringen nu förhandlar om träder i kraft!

2. ÖKAT BEROENDE AV EEC

Det är också klart, att regeringen är beredd att acceptera en rad av de lagar, bestämmelse eller förordningen som nu gäller i EEC även om detta inte sägs klart ut i avtalet.

Vi behöver endast peka på det ökade utrikespolitiska beroendet av den gemensamma handelspolitiken.

Regeringen söker ju också samarbete i frågor om industripolitik, miljöpolitik etc. (se memorandat). Det är klart att frihandelsavtalet innebär en anpassning till den politik som förs av EEC på dessa områden.

"Harmoniseringar"

EEC:s ministerråd har fattat beslut om att inte begära av de länder som icke söker medlemskap att bestämmelserna om "harmoniseringarna" (av lagstiftning, sociala villkor, löneförhållanden) ska tas med i avtalet. Men...

"Gemenskapen välkomnar emellertid harmonisering från det enskilda icke-medlemssökande landets sida. EEC-sidan utesluter inte heller möjligheten av samordnande harmoniseringsåtgärder i särskilda fall..."
(Aktuellt i Handelspolitiken s/72, sid. 7)

Och det finns ingen anledning förmoda att regeringen har något att invända. Tvärtom är hela dess förhandlingsmemorandum en enda invit till "samarbete och samverkan" på alla möjliga områden ihopkopplade med dyra försäkringar om hur överensstämmande den svenska regeringens och EEC:s åsikter är i alla viktiga frågor.

Dessutom...

... har regeringen förklarat att "en viss samordning av den ekonomiska politiken" är "önskvärd". Sverige önskar delta i "konsultationsförfaranden beträffande konjunkturpolitiken och stabiliseringspolitiken, medelfristig ekonomisk planering och monetära frågor". (Memorandat 6 sept. 1971)

"Samarbetet" med EEC i alla dessa frågor kommer inte att innebära något annat än en svenskt underkastelse vilket är helt oantagbart för de svenska löntagarna.

3. AVTALET SPRÅNGBRÄDE MOT FULLT MEDLEMSKAP

Vi har tidigare sett hur regeringen varit inställd på att söka fullt medlemsskap i EEC. Då opinionen mot EEC-anslutning började växa sig stark våren 1971, gjorde regeringen sin taktiska reträtt. I stället för att söka medlemsskap började den förhandla om "frihandelsavtalet".

Men detta avtal ska vara "utvecklingsbart" och ett "första steg mot ett närmare samarbete". En så ansvarig person som EEC-kommissionens ordförande har vågat förutspå att

Sverige inom fyra år kommer att söka fullt medlemskap. Palme själv vägrar svara på hur frågan om fullt medlemskap ska stå om några år!

Storkapitalet får inte fullt medlemskap nu. Men de litar fullt och fast på att om bara detta avtal kommer till stånd, så ansöker regeringen om medlemskap om några år.

Sverige ska steg för steg slussas in bakvägen i EEC. Det första steget är det viktigaste,

Och därför måste vi mobilisera all kraft för att stoppa detta "frihandelsavtal".

Frihandelsavtalet är ett steg mot fullt medlemskap. Och faktum är, att redan detta avtal - om det träder i kraft - binder upp Sverige till EEC i en sådan utsträckning att vi kan tala om Sverige som ett EEC-land.

Därför ställer vi parollerna:

NEJ TILL "FRIHANDELSAVTALET"!

FOLKOMRÖSTNING!

HUR SKA VI FÖRA KAMPEN MOT EEC ?

Är det någon idé att föra kampen mot EEC? Har inte utvecklingen sin gilla gång? Går vi inte mot ett avskaffande av nationsgränser o. dyl. ?

Det är sant att vi har en kraftig fiende mot oss. Monopolkapitalet, regeringen och topparna i LO och TCO gör allt för att på det ena eller andra viset föra in oss i EEC. Till sin hjälp har de dagstidningar, radio, TV och fackbyråkrater. Det underläge vi har i EEC-frågan är mycket stort. Frågan diskuteras knappt.

Men det har kommit igång en rörelse mot EEC. Den växer sig allt starkare. Och vi vet hur en EEC-anslutning skulle hota jobben för arbetare och tjänstemän. Löneförhållanden och arbetsvillkor skulle försämrats. Småbönderna skulle slås ut. Småföretagare gå under i konkurrensen eller bli uppköpta av EEC-företagen. Alla övertygade demokrater måste därför gå emot de odemokratiska inslagen i EEC. Studenter och elever skulle drabbas av hårdare styrning av undervisningen. Därför kan vi räkna med att vi också på vår sida kan mobilisera en månghövdad enhetsfront mot EEC.

Det är i Sverige storfinanserna - de femton familjerna och kretsarna närmast dem - som har intresse av att sälja Sveriges självständighet. Det är en liten skara. Men det är miljoner och åter miljoner som kan mobiliseras i kamp mot EEC.

VI MÅSTE INRIKTA OSS PÅ ATT STOPPA "FRIHANDELS- AVTALET"

Regeringen och LO-toppen försöker vilseleda opinionen genom att säga nej till medlemskap, men ja till "frihandelsavtalet". Men nu leder "frihandelsavtalet" just till medlemskap.

Är vi emot EEC måste vi vara emot avtalet.

Ska vi försöka stoppa EEC-anslutning måste vi också ta kamp mot varje steg på väg in i EEC.

Därför måste vi nu sätta alla klutar till för att stoppa detta avtal.

Vi har faktiskt möjligheter att komma långt. Det finns en utbredd och berättigad misstänksamhet i Sverige mot monopolens EEC. Det är därför regeringen tvingas gå dessa bakvägar. Även om vi inte kan få hel seger på en gång kommer det arbete vi utför inför avtalet att vara till stor hjälp i den fortsatta kampen

Hur ska vi arbeta ?

KRÄV FOLKOMRÖSTNING

Vi måste kräva folkomröstning om EEC-avtalet. Det är vår chans att nu stoppa regeringens fortsatta marsch in i EEC. Det gör att frågan måste ut på diskussion till folk. Vi är inte rädda för hur den diskussionen skall gå. Det är också väl motiverat för en så avgörande fråga.

Folkomröstning är ett viktigt demokratiskt krav, som vi kan ena många bakom, även sådana som är tveksamma i EEC-frågan.

Därför är det viktigt att vi propagerar för folkomröstning samtidigt som vi tar upp "frihandelsavtalet".

PÅ ARBETSPLATSER

Arbetsplatserna är det viktigaste slagfältet mot EEC. EEC drabbar hårdast arbetsplatserna och där kan vi också bygga upp motståndet. Ensam kan du göra ganska lite. Men tillsammans med dina kamrater kan du göra en hel del. Ta kontakt med arbetskamraterna. Sprid material om EEC. Ordna ett möte med kamraterna.

Försök ordna en Nej till EEC-grupp på arbetsplatsen.

Ta upp frågan i facket. Ta uttalande mot EEC och "frihandelsavtalet" och för folkomröstning. Försök förankra motståndet mot EEC i fackklubben men försök ändå att bilda en fristående anti-EEC-grupp.

Försök att få facket att ordna möte om EEC. Film och inledare kan fås genom Nej-till-EEC-grupperna.

Vänta inte för länge med att dra igång. Bara ni är några stycken bör ni sätta igång. De flesta kommer inte med förrän de ser att det blir konkreta resultat av arbetet.

Gå runt med namnlistor. Ordna studier av EEC-frågan. Tala om vad EEC-avtalet innebär. Försök om möjligt ordna provomröstning i fackets regi. Om möjlig, förbered kortvarig politisk strejk mot EEC. Strejk är ett hårt vapen, men det behövs också sådana kampformer om vi ska lyckas i kampen.

I Norge genomför nu arbetargrupper och t. o. m. styrmän strejker mot EEC.

I BOSTADSOMRÅDET

Gå runt i kvarteret med flygblad som inbjuder till möte. Bjud gärna på kaffe. Filmer finns tillgängliga. Se till att du verkligen talar med folk så att de kommer till mötet. Bilda en kommitté på mötet. Också i bostadsområdena kan vi arbeta med namnlistor och provomröstningar. Sälj tidningar och sprid flygblad.

Många kommittéer har redan bildats på detta sätt. Erfarenheterna är goda. Folk är faktiskt intresserade av EEC och de flesta av dem som kommer på mötena är faktiskt också intresserade av att fortsätta arbeta med EEC. Skriv artiklar och insändare till lokalpressen.

PÅ LANDSBYGDEN

Landsbygden kommer att drabbas hårt av EEC. Avfolkningen och nedläggningen av jordbruk kommer att påskyndas.

Ni som bor på landsbygden kontakta närmaste EEC-grupp, sälj tidningen och ordna möten.

Lantbrukare! Tryck på i era intresseorganisationer för att de ska säga Nej till EEC. Varför inte en traktordemonstration mot EEC?

Du som är på landet på semestern, tag med tidningen och arbeta mot EEC där.

PÅ SKOLOR

Försök också här att så snabbt som möjligt bilda grupper mot EEC. Begär att EEC tas upp på "timmar till förfogande". Nej till EEC-grupperna kan ställa upp på möten och debatter. Ordna studiecirkel och sälj Nej till EEC-gruppernas tidning på rasterna.

På universitet och högskolor måste vi försöka få kårerna att ta uttalanden och begära folkomröstning. Ordna möten. Varför inte studentstrejk mot EEC?

Organisera provomröstningar på studenthem och institutioner. Sprid resultatet och använd det som hävstång för det fortsatta arbetet.

NEJ TILL EEC-GRUPPERNA

Nej till EEC-grupperna är en enhetsfront som är partipolitiskt obunden. Dess grundläggande krav är "nej till EEC - Nej till varje form av EEC-anslutning - Nej till det "utvecklingsbara frihandelsavtalet".

Grupperna försöker ena alla, oavsett partitillhörighet kring kampen mot EEC och för ett självständigt Sverige.

KFML stöder denna organisation och uppmanar till aktivt stöd till denna rörelse.

Nej till EEC-grupperna kan hjälpa dig med litteratur, flygblad, talare och annat propagandamaterial. Så fort du bildat en grupp på en arbetsplats, skola eller bostadsområde bör du kontakta organisationen, oavsett om ni vill bli medlemmar eller endast ha hjälp i arbetet.

För att beställa tidningen, filmer, studiematerial, flygblad, talare osv.

Vänd er till:

Nej-till-EEC Förbundet
Box 15094
104 65 STOCKHOLM 15

Innehållsförteckning

Förord.....	sid	1
VAD HÄNDER I EEC-FRÅGAN.....	sid	3
Ett märkligt frihandelsavtal	sid	4
Vad innebär avtalet	sid	5
Målet-fullt medlemskap	sid	7
Vad är förklaringen till denna politik.....	sid	8
Sverige kan stå utanför EEC	sid	9
Vad är det då frågan gäller	sid	11
VAD INNEBÄR EEC FÖR DIG	sid	13
Facket maktlöst i EEC.....	sid	13
EEC hotar ditt jobb.....	sid	16
EEC ger dig frihet att flytta till Ruhr.....	sid	18
Lönerna kommer att pressas ner i EEC	sid	19
Högre matpriser-färre jordbruk	sid	20
EEC:s usla socialpolitik.....	sid	23
EEC-centraliserad utbildning	sid	25
EEC avfolkar landsbygden-hotar miljön	sid	27
EEC hotar demokratin.....	sid	29
EEC-början till Europas Förenade Stater	sid	31
EEC försvårar kampen för socialismen	sid	34
NEJ TILL "FRIHANDELSAVTALET"-FOLKOM- RÖSTNING	sid	36
"Frihandelsavtalet" oförenligt med Sveriges självständighet	sid	37
Ökat beroende av EEC.....	sid	38
Avtalet språngbräda mot fullt medlemskap.....	sid	39
HUR SKA VI FÖRA KAMPEN MOT EEC ::.....	sid	41
Vi måste inrikta oss på att stoppa "frihandels- avtalet".....	sid	42
Hur ska vi arbeta.....	sid	43

ML-GNISTAN är KFML:s mest utåtriktade organ. Du kan prenumerera genom att sätta in 15 kronor på postgiro 48637-3.

MARXISTISKT FORUM är teoretiskt organ för KFML. Tidskriften utkommer med sex nummer per år. Prenumeration kan ske genom insättning av 15 kronor på postgiro 672656, Marxistiskt Forum, Uppsala. Stödprenumeration kostar 25 kronor.

Kommande OKTOBER-HÄFTEN:

- o Hyresutplundringen
- o Krigsmakten under kapitalismen
- o Enver Hodjas tal vid Albanska Arbetets Partis Sjätte Kongress, dec 1971

Tidigare har utgivits:

- o KKP om den proletära internationalismen
 - o Kamp mot arbetslösheten
-

BOKFÖRLAGET OKTOBER, Husargatan 41,
411 22 Göteborg, telefon 031/11 32 63

OKTOBER

2.-